

Bu sayfa Őu linkten yazdırılmıŐtır: [http://www.risaleonline.com/soru-cevap/peygamberin-dogdugu-gece-olan-harikalar]

[Peygamberlik Delilleri](#)

Soru

Peygamberin Doğduğu Gece Olan Harikalar

Peygamber Efendimiz Hz. Muhammed Mustafa (sav)'in doğduğu gece meydana gelen harika olaylar nelerdir? Bu harikalar ne anlama gelmektedir?

Cevap

Resul-ü Ekrem (asm)'ın doğduğu gece meydana gelen harika hadiselerden bir kısmı Őunlardır:

"Birincisi: Veladet-i Nebevî (peygamberin doğumu) gecesinde hem annesi, hem annesinin yanında bulunan Osman İbn-il Âs'ın annesi, hem Abdurrahman İbn-i Avf'ın annesinin gördükleri azîm bir nurdur ki; üçü de demiŐler: "Veladeti (doğumu) ânında biz öyle bir nur gördük ki; o nur, maŐrik ve mağribi (doğu ve batıyı) bize aydınlattırdı."İkincisi: O gece Kâ'be'deki sanemlerin (putların) çoğu başı aŐađı düŐmüŐ.Üçüncüsü: Meşhur (İran Kralı) Kisra'nın eyvanı (yani saray-ı meŐhuresi) o gece sallanıp inŐikak etmesi (yarılması) ve ondört şerefesinin düŐmesidir.Dördüncüsü: (İran'da bir kasaba olan) Sava'nın takdis edilen (Mecûsilerce mukaddes zannedilen) küçük denizinin o gecede yere batması ve (İran'da) İstahr-Âbad'da bin senedir daima iŐ'al edilen (yakılan), yanan ve sönmeyen, Mecusilerin mabud ittihaz ettikleri (ilah edindikleri) ateŐin, veladet gecesinde sönmesi.

İŞte Őu üç-dört hâdis e işarettir ki: O yeni dünyaya gelen zât; ateŐperestliđi kaldıracak, Fars (İran) saltanatının sarayını parçalayacak, izn-i İlahî ile (Allah'ın izniyle) olmayan Őeylerin takdisini (mukaddes kabul edilmesini) men'edecektir.BeŐincisi: Çendan (gerçi) veladet (doğumu) gecesinde değil, fakat veladete pek yakın olduğu cihetle (yönüyle), o hâdiseler de irhasat-ı Ahmediyedir (Ahmed asm.ın peygamberlik öncesi harikalarındandır) ki, Sure-i "Elem tera keyfe" de nass-ı kat'î (açık hüküm) ile beyan edilen "Vak'a-i Fil"dir (fil

hadisesidir) ki; Kâ'be'yi tahrib etmek için, Ebrehe namında Habeş Meliki (kralı) gelip, Fil-i Mahmudî namında cesîm (çok büyük) bir fili öne sürüp gelmiş. Mekke'ye yakın olduğu vakit fil yürümemiş. Çare bulamamış, dönmüşler. Ebabel kuşları onları mağlub etmiş ve perişan etmiş, kaçımlar. Bu kıssa-i acibe, tarih kitaplarında tafsilen meşhurdur.

İşte şu hâdise, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın delail-i nübüvvetindedir (peygamberlik delillerindedir). Çünkü veladete (doğumuna) pek yakın bir zamanda, kıblesi ve mevlidi (doğum yeri) ve sevgili vatani olan Kâ'be-i Mükerreme, gaybî ve hârîka bir surette Ebrehe'nin tahribinden kurtulmuştur. (...)

Onuncusu: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm dünyaya geldikten sonra, bahusus (husus) veladet gecesinde, yıldızların düşmesinin çoğalmasındır ki; şu hâdise Onbeşinci Söz'de kat'iyen bürhanlarıyla (delillerle) isbat ettiğimiz üzere; şu yıldızların sukutu (düşmesi), şeyatîn ve cinlerin gaybî haberlerden kesilmesine alâmet ve işarettir.

İşte madem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm vahiy ile dünyaya çıktı; elbette yarım yamalak ve yalanlar ile karışık, kâhinlerin ve gaibden haber verenlerin ve cinlerin ihbaratına (getirdikleri haberlere) sed çekmek lâzımdır ki, vahye bir şübhe îras etmesinler (bırakmasınlar) ve vahye benzemesin.

Evet bi'setten (O'nun peygamberliğinden) evvel kâhinlik çoktu. Kur'an nâzil olduktan sonra onlara hâtîme çekti (son verdi). Hattâ çok kâhinler imana geldiler. Çünkü daha cinler taifesinden olan muhbirlerini bulamadılar. Demek Kur'an hâtîme çekmişti." (Mucizat-ı Ahmediye Risalesi)

Hiz. Peygamber (sav)'in doğduğu gece başlayan ve onun gelişini müjdeleyen harika hadiseler, çocukluğunda ve peygamber oluncaya kadar geçen sürede de devam etmiştir. Henüz peygamber olmadığı için bu harikalara, mucize yerine irhasat tabiri kullanılır. Onlardan mühim bazılarını Hiz. Üstad, aynı yerde şöyle anlatıyor:

Altıncısı: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm küçüklüğünde (süt annesi) Halime-i Sa'diye'nin yanında iken, Halime ve Halime'nin zevcinin (eşinin) şehadetleriyle (şahid olmalarıyla); güneşten rahatsız olmamak için, çok defa üstünde bir bulut parçasının ona gölge ettiğini görmüşler ve halka söylemişler ve o vakıa (olay) sıhhatle şöhrat bulmuş (doğru bir şekilde meşhur olmuş). Hem Şam tarafına oniki yaşında iken gittiği vakit, (Busra kilisesindeki) Buheyra-yı Rahib'in şehadetiyle, bir parça bulut, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın başına gölge ettiğini görmüş ve göstermiş. Hem yine bi'setten (peygamberlikten) evvel Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, bir defa Hatice-i Kübra'nın Meysere isimindeki hizmetkârıyla ticaretten geldiği zaman, Hatice-i Kübra, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın başında iki meleğin bulut tarzında gölge ettiklerini görmüş. Kendi hizmetkârı olan Meysere'ye demiş. Meysere dahi Hatice-i Kübra'ya demiş: "Bütün seferimizde ben öyle görüyordum." Yedincisi: Nakl-i sahih (doğru bir rivayetle) ile sabittir ki: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm, bi'setten evvel bir ağacın altında oturdu; o yer kuru idi, birden yeşillendi. Ağacın dalları, onun başı üzerine eğilip kıvrılarak gölge yapmıştır. Sekizincisi: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ufak iken, (Amcası) Ebu Talib'in evinde kalıyordu. Ebu Talib, çoluk ve çocuğu ile onunla beraber yerlerse, karınları doyardı. Ne vakit o zât yemekte

bulunmazsa, tok olmuyorlardı. Şu hâdise hem meşhurdur, hem kat'îdir. Hem Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın küçüklüğünde ona bakan ve hizmet eden (dadısı) Ümm-ü Eymen demiş: "Hiçbir vakit Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm açlık ve susuzluktan şikayet etmedi, ne küçüklüğünde ve ne de büyüklüğünde." Dokuzuncusu: Murdiası (süt annesi) olan Halime-i Sa'diye'nin malında ve keçilerinin sütünde, kabilesinin hilafına (zıttına) olarak çok bereketi ve ziyade olmasıdır. Bu vakia hem meşhurdur, hem kat'îdir. Hem sinek onu taciz etmezdi, onun cesed-i mübarekine ve libasına konmazdı. Nasılki evlâdından olan Seyyid Abdülkadir-i Geylanî (K.S.) dahi, ceddinden o hali irsiyet (miras) almıştı; sinek ona da konmazdı. (Talebelerinin şahidliği ile sinek Üstad Bediüzzaman'a da konmazdı. O da dedesi Seyyid Abdülkadir Geylani'den bu hali miras almıştı-22. Lema'dan-) Elhasıl: Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın nübüvvetinden (peygamberliğinden) evvel nübüvvetini tasdik ettiren ve tasdik eden pek çok vakıalar (olaylar), pek çok zâtlar zahir olmuşlar (görünmüşler).

1-Evet dünyaya manen reis olacak (*Haşiye)

2-ve dünyanın manevî şeklini değiştirecek (Dünya'nın Allah'ın idaresi altında olduğunu gösterecek)

3-ve dünyayı âhirete mezraa (tarla) yapacak (ahirete hazırlanılan bir ekim yeri yapacak)

4-ve dünyanın mahlukatının (yaratılmışların) kıymetlerini (Allah'ın sanatları olduklarını ders vermekle) ilân edecek

5-ve cinn ve inse (cinlere ve insanlara) saadet-i ebediyeye (ebedi mutluluğa) yol gösterecek

6-ve fâni cinn ü insi i'dam-ı ebedîden (ebedi yok olma korkusundan) kurtaracak

7-ve dünyanın hikmet-i hilkatini ve tılsım-ı muğlakını ve muammasını (dünyanın yaratılış hikmetini ve sırlarını) açacak

8-ve Hâlık-ı Kâinat'ın (kainatı yaratan Allah'ın yaratmaktaki) makasıldını bilecek ve bildirecek

9-ve o Hâlık'ı tanıyıp umuma (herkese) tanıttıracak bir zât (Hz. Muhammed sav);

elbette o daha gelmeden herşey, her nev', her taife onun geleceğini sevecek ve bekleyecek ve hüsn-ü istikbal edecek (güzel karşılayacak) ve alkışlayacak ve Hâlıkı tarafından bildirilirse, o da bildirecek.

Nasılki sâbık (geçen) işaretlerde ve misallerde gördük ki; her bir nev-i mahlukat (yaratılmış çeşitleri), onu hüsn-ü istikbal ediyor gibi mu'cizatını (mucizelerini kendi üzerlerinde) gösteriyorlar, mu'cize lisanıyla nübüvvetini tasdik ediyorlar. (Haşiye): Evet Sultan-ı Levlâke Levlâk (o olmasa idi kainat yaratılmayacak olan peygamberimiz sav.), öyle bir reistir ki:

Bin üçyüz elli senedir saltanatı devam ediyor. Birinci asırdan sonra herbir asırda lâakal (en

az) üçyüz elli milyon tebaası ve raiyeti (bağlıları) vardır. Küre-i Arz'ın (yeryüzünün) yarısını (İslam Dünyasını) bayrağı altına almış ve tebaası (halkı), kemal-i teslimiyetle (tam teslim olarak) ona hergün salât ü selâm ile (salavat getirerek) tecdid-i biat ederek (bağlılıklarını yenileyerek) emirlerine itaat ederler." (Mucizat-ı Ahmediye Risalesi)

Bütün bu harika olayların anlamı şudur ki, "O zat (asm) Allah'ın elçisidir. Onun gelişi bütün mahluklar için bir mutluluk vesilesidir. İnsanlar onun gelişi ile küfür karanlıklarından kurtularak imanın nurlarına kavuşacaklardır. İnsanları dalaletten kurtarıp onların ebedi saadetine, Cennet'e ve Rablerine perdesiz kavuşmalarına vesile olacaktır. Ve olmuştur da... Amennâ ve saddaknâ

-